

Uffe Ellemann-Jensen

Udenrigsminister og medlem af Folketinget for Venstre

Baggrund: Du er 52 år. Du er født i 1941 i Haarby på Fyn. Som lille flyttede du med din familie til København. Her gik du på drengeskole og i kirke om søndagen. Din far lærte dig at arbejde hårdt, da han både var chefredaktør og politiker på samme tid. Du fik militærerfaring som værnepligtig og senere ansat ved forsvarrets efterretningstjeneste. Flere rejser som spion i Østeuropa, hvor du har set, hvordan borgerne er ufrie og styret af staten i de kommunistiske lande, har fået dig til at brænde for idéen om personligfrihed. Du blev senere et kendt ansigt som journalist og vært på TV-avisen og som chefredaktør på Børsen. I 1977 gik du ind i politik og blev valgt til Folketinget. I 1982 blev du udnævnt til udenrigsminister - en post du beholdt helt frem til 1993, hvilket er rekord i Danmark.

Mærkesager:

- Du har fra starten været glødende EU-tilhænger og vil have Danmark helt med i samarbejdet.
- Sverige og Finland vil også deltage fuldt og helt, når de kommer med. Derfor er EU og Maastricht-traktaten en rigtig god idé, synes du.
- Som udenrigsminister har du ledt forhandlingerne om Danmarks EU-medlemskab, og du vil allerhelst have, at danskerne blot kan stemme igen om stort set det samme, men du er bevidst om, at det nok bliver nødvendigt at fjerne lidt fra den traktat, danskerne stemte nej til sidste år.

FOTO: FLICKR

Situationen:

Kan politikerne vende et nej til et ja?

Den 2. juni 1992 (tidligere i år) var danskerne til folkeafstemning: Danskerne skulle stemme ja eller nej til at blive en del af EU. Aftalen blev kaldt for Maastricht-traktaten og var en stor udvidelse af, hvad der indtil 1992 var kendt som det Europæiske Fællesskab (EF), som Danmark blev medlem af i 1973. EF var primært et handelsfællesskab, men EU skulle nu også have en fælles europæisk mønt, et fælles forsvar, fælles miljøregler, politisamarbejde og meget andet. Et flertal i Folketinget anbefalede et ja, men alligevel stemte lidt over 50% af danskerne nej til et medlemskab af EU! Resultatet kom som en kæmpe overraskelse for de danske politikere og stak en kæp i hjulet for Frankrig, Tyskland og de øvrige EF-medlemslande, der nu ikke kunne fortsætte med Maastricht-traktaten og planerne om EU. Derfor hvilede alles øjne nu på lille Danmark. Ville politikerne sige farvel og tak til EF og EU - eller ville de forsøge at få danskerne med på en ny EU-aftale, der ikke var så stor en udvidelse af EF? En light-udgave af Maastrichttraktaten? Og ville det overhovedet være okay at spørge danskerne igen, når danskerne lige havde stemt nej?

Om dagens forhandlinger

I er i september 1992. Partier og folkebevægelser holder møde bag lukkede døre på Christiansborg. Her skal I forsøge at blive enige om, hvilke dele af Maastrichttraktaten Danmark ikke ønsker at være med i, før traktaten skal til afstemning blandt danskerne igen.

De fleste deltagere på dagens møde vil gerne være med til at finde en løsning - en justeret traktat - men Fremskridtspartiet, JuniBevægelsen og Folkebevægelsen mod EU mener, at det er en katastrofe, at man ikke respekterer det danske nej.

Så spørgsmålet er, om I politikere kan blive enige om en række danske forbehold (undtagelser), så Danmark alligevel kan komme med i EU?

I dag skal du:

- 1) Diskutere og forstå din gruppes holdning til de seks mulige forbehold (se bagsiden).
- 2) Forberede en kort åbningstale på 1-2 minutter om jeres gruppes holdninger til traktaten.
- 3) Byde ind med argumenter for og imod at fjerne de seks forbehold (udformet som slices i den store traktat-pizza på bordet). Alle skal deltage aktivt i debatten.
- 4) Stemme om, hvorvidt et forbehold (en slice) skal fjernes eller beholdes.

1) ØMU'en (Den Økonomiske og Monetære Union): Ja til at Danmark deltager

Danmark skal fuldt og helt med i EU's økonomiske samarbejde og høste de fulde fordele ved et medlemskab af det indre marked. En fælles mønt og en fælles nationalbank vil gøre Europa og Danmark stærkere økonomisk og sikre ro om den økonomiske politik. Som et lille land bliver vi allerede meget påvirket af de beslutninger, de store EU-lande tager, når det kommer til den økonomiske politik. Hvis vi deltager i samarbejdet, vil vi sidde med ved bordet og få stemmeret når det kommer til den økonomiske politik. Det er vigtigt for et lille land som Danmark!

2) Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik: Ja til at Danmark deltager

Det er nye tider i Europa: Sovjetunionen er gået i opløsning, og den kolde krig er slut. Det betyder, at der ikke længere er risiko for en storkrig mellem supermagterne USA og Sovjetunionen. Men det betyder ikke, at alt ånder fred i Europa: både Sovjetunionen og Jugoslaviens opløsning medfører en masse uro og usikkerhed om fremtiden for disse områder. Her må EU være med til at tage ansvar! Hvis ikke vi gør det, kan det ende med politisk kaos, og det vil vi også kunne mærke i Danmark – Østeuropa er jo lige om hjørnet! Samtidig må vi regne med, at USA vil være mindre villig til at bruge penge på at garantere sikkerhed i Europa, nu hvor den kolde krig er slut. Det er altså på tide for EU at komme op i omdrejninger, og der er brug for en samlet indsats, hvis det skal være effektivt. Ja til en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik!

3) Det retslige samarbejde: Ja til at Danmark deltager

Det er en logisk konsekvens af etableringen af det indre marked og den frie bevægelighed i EU, at vi samarbejder om asyl- og visumpolitik, og at vi opretter en europæisk politienhed. Det er en god ting, at folk kan bevæge sig frit mellem medlemslandene, men det giver også nogle udfordringer i forhold til for eksempel international kriminalitet. Vi ser også allerede nu store flygtningestrømme mod Vesteuropa på grund af situationen i Jugoslavien. Alt det må vi løse i fællesskab – kun sammen kan vi skabe de bedste og mest effektive løsninger!

4) Unionsborgerskabet: Du er åben for forhandling

Unionsborgerskabet handler ikke om, at vi alle skal til at være EU-borgere og ikke længere skal være danske. Det skal sikre, at vi alle kan stemme til Europa-Parlamentsvalg i alle medlemslande, og at vi sikrer samme rettigheder for alle EU-borgere, uanset hvor de bor. Det vil altså også komme danskere til gode, der bosætter sig i et andet EU-land som for eksempel Frankrig eller Spanien. Vi kan dog godt i Danmark sikre andre EU-borgere disse rettigheder, selvom vi får et forbehold, så jeg kan *muligvis* gå med til et forbehold, da det mest er symbolsk.

5) Nærhedsprincippet: Ja til at Danmark deltager

Det er en god ting, at nærhedsprincippet er blevet skrevet ind i Maastricht-traktaten. Det betyder nemlig, at beslutninger skal træffes så tæt på danskerne, som muligt. Det er det mest demokratiske og sikrer, at vi aldrig bare overlader vigtige beslutninger til EU uden at overveje det en ekstra gang. Jeg frygter ikke, at EU vil prøve at fuske sig til mere magt, og det bør danskerne heller ikke! Der er ingen grund til al den bekymring og skepsis.

6) Arbejdsmarkedspolitik: Ja til at Danmark deltager

Danmark skal ikke være så bange for EU's ambitioner på socialområdet. Det er kun godt med fælles standarder i alle landene, der blandt andet kan være med til at sikre bedre arbejdsmiljø for alle. Til gengæld står der i Maastricht-traktaten, at EU ikke skal blande sig i lønspørgsmål, og sådan skal det forblive. Vi danske politikere skal nok sørge for, at EU heller ikke i fremtiden blander sig i, hvordan vi aftaler løn i Danmark. Det kan danskerne trygt stole på!

Anders Fogh Rasmussen

Skatteminister og medlem af Folketinget for Venstre

Baggrund: Du er 39 år og skatteminister i Poul Schlüters regering. Du er født i 1953 på Norddjurs i Jylland og er bondesøn og derfor klassisk venstremand. Du blev allerede politisk aktiv som ganske ung, hvor du stiftede foreningen Liberal Ungdom. Senere blev du formand for Venstres Ungdom og medlem af Folketinget fra 1978 som blot 25-årig. Du har fra starten haft en stor interesse for internationale forhold og er glødende tilhænger af både EU, USA og NATO.

Mærkesager:

- Du har fra starten været glødende EU-tilhænger og vil have DK helt med i samarbejdet
- Venstre har et nært forhold til landbruget og industrien og du er helt overbevist om, at Danmark skal involvere sig så meget som overhovedet muligt i det europæiske samarbejde.
- Du tror stærkt på, at EU kan spille en vigtig rolle på forsvarsområdet, så du vil argumentere for, at EU's forsvarssamarbejde er et virkeligt vigtigt supplement til NATO
- Du vil allerhelst have, at danskerne blot kan stemme igen om stort set det samme, men er bevidst om, at det nok bliver nødvendigt at fjerne lidt fra den traktat, danskerne stemte nej til.

Situationen:

Kan politikerne vende et nej til et ja?

Den 2. juni 1992 (tidligere i år) var danskerne til folkeafstemning: Danskerne skulle stemme ja eller nej til at blive en del af EU. Aftalen blev kaldt for Maastricht-traktaten og var en stor udvidelse af, hvad der indtil 1992 var kendt som det Europæiske Fællesskab (EF), som Danmark blev medlem af i 1973. EF var primært et handelsfællesskab, men EU skulle nu også have en fælles europæisk mønt, et fælles forsvar, fælles miljøregler, politisamarbejde og meget andet. Et flertal i Folketinget anbefalede et ja, men alligevel stemte lidt over 50% af danskerne nej til et medlemskab af EU! Resultatet kom som en kæmpe overraskelse for de danske politikere og stak en kæp i hjulet for Frankrig, Tyskland og de øvrige EF-medlemslande, der nu ikke kunne fortsætte med Maastricht-traktaten og planerne om EU. Derfor hvilede alles øjne nu på lille Danmark. Ville politikerne sige farvel og tak til EF og EU – eller ville de forsøge at få danskerne med på en ny EU-aftale, der ikke var så stor en udvidelse af EF? En light-udgave af Maastrichttraktaten? Og ville det overhovedet være okay at spørge danskerne igen, når danskerne lige havde stemt nej?

Om dagens forhandlinger

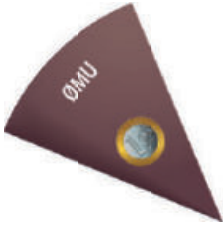
I er i september 1992. Partier og folkebevægelser holder møde bag lukkede døre på Christiansborg. Her skal I forsøge at blive enige om, hvilke dele af Maastrichttraktaten Danmark ikke ønsker at være med i, før traktaten skal til afstemning blandt danskerne igen.

De fleste deltagere på dagens møde vil gerne være med til at finde en løsning – en justeret traktat – men Fremskridtspartiet, JuniBevægelsen og Folkebevægelsen mod EU mener, at det er en katastrofe, at man ikke respekterer det danske nej.

Så spørgsmålet er, om I politikere kan blive enige om en række danske forbehold (undtagelser), så Danmark alligevel kan komme med i EU?

I dag skal du:

- 1) Diskutere og forstå din gruppes holdning til de seks mulige forbehold (se bagsiden).
- 2) Hjælpe Uffe Ellemann-Jensen med at forberede en kort åbningstale på 1-2 minutter om jeres gruppes holdninger til traktaten.
- 3) Byde ind med argumenter for og imod at fjerne de seks forbehold (udformet som slices i den store traktat-pizza på bordet). Alle skal deltage aktivt i debatten.
- 4) Stemme om, hvorvidt et forbehold (en slice) skal fjernes eller beholdes.

1) ØMU'en (Den Økonomiske og Monetære Union): Ja til at Danmark deltager

Danmark skal fuldt og helt med i EU's økonomiske samarbejde og høste de fulde fordele ved et medlemskab af det indre marked. En fælles mønt og en fælles nationalbank vil gøre Europa og Danmark stærkere økonomisk og sikre ro om den økonomiske politik. Som et lille land bliver vi allerede meget påvirket af de beslutninger, de store EU-lande tager, når det kommer til den økonomiske politik. Hvis vi deltager i samarbejdet, vil vi sidde med ved bordet og få stemmeret når det kommer til den økonomiske politik.

2) Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik: Ja til at Danmark deltager

Nu hvor Østeuropa er blevet frit, fordi Sovjetunionen er gået i opløsning, må vi i EU blive klar til at rumme mange nye medlemslande og skabe et større samarbejde, der sikrer fred i Europa. Samtidig må vi forvente, at USA retter sin opmærksomhed et andet sted hen, nu hvor den kolde krig er slut. Vi kan med andre ord ikke være sikre på, at vi altid kan regne med USA's militære støtte i fremtiden, og derfor er det vigtigt, at vi allerede nu investerer i et stærkt samarbejde om både udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitikken i EU.

3) Det retslige samarbejde: Ja til at Danmark deltager

Det giver rigtig god mening at give EU mere magt over landenes asylpolitik og regler indenfor f.eks. ejendomsret og familieret. Hvis vi ikke har fælles regler, så vil folk blot flytte derhen, hvor reglerne er mindst strikse og dermed udnytte den fri bevægelighed, der er i EU. Konsekvenserne af det kan blive en konkurrence om, hvem der kan lave de mest strikse regler. Derudover skal vi da selvfølgelig samarbejde på politiområdet, da banditter heller ikke respekterer grænser. Det er vigtigt, at vi kan arbejde sammen om at fange banditterne.

4) Unionsborgerskabet: Du er åben for forhandling

Unionsborgerskabet handler altså ikke om, at vi alle skal til at være EU-borgere og ikke længere skal være danske. Det ændrer ikke på, at vi først og fremmest er danske statsborgere. Unionsborgerskabet er en god ting, fordi det sikrer, at alle EU-borgere kan stemme til kommunalvalg og til Europa-Parlamentet, uanset hvor i EU, de har bopæl. I Venstre er vi dog bevidste om, at disse rettigheder godt kan sikres på andre måder end gennem Maastricht-traktaten, og derfor kan vi *måske* godt gå med til, at Danmark får et forbehold på dette område.

5) Nærhedsprincippet: Ja til at Danmark deltager

I Venstre bakker vi op om nærhedsprincippet. Det betyder nemlig, at beslutninger skal træffes så tæt på danskerne, som muligt, og det er det mest demokratiske. Det sikrer samtidig, at vi i EU altid forholder os til, præcis hvorfor og hvornår, vi overlader vigtige beslutninger til EU. Nærhedsprincippet er med andre ord en god ting, fordi det sikrer, at medlemslandene har selvbestemmelse over de områder, hvor de bedst selv kan tage beslutningerne. EU skal jo ikke bestemme over de ting, vi bedre kan regulere selv. Der er ingen grund til at frygte, at EU vil prøve at snyde sig til mere magt gennem bagdøren – jeg er helt overbevist om, at det ikke vil ske.

6) Arbejdsmarkedspolitik: Ja til at Danmark deltager

Danmark behøver altså ikke at være så bange EU's ambitioner i forhold til arbejdsmarkedet – et samarbejde på dette område vil også komme danskerne til gode. Det er kun godt med fælles standarder i alle landene, der blandt andet kan være med til at sikre bedre arbejdsmiljø for alle arbejdstagere i hele EU. Til gengæld står der i Maastricht-traktaten, at EU ikke skal blande sig i lønspørgsmål, og sådan skal det forblive. Danskerne kan trygt stole på, at vi danske politikere sørger for, at EU heller ikke i fremtiden blander sig i, hvordan vi aftaler løn i Danmark.